

LAKATOS-FLEISZ KATALIN

Ez nem a Genezáreti-tó

Húzz cipőt, Jézus, ez nem a Genezáreti-tó,
a márványrajzú *Jyväsjärvi* partján behavazott
biciklicsontvázak várják a tavaszi feltámadást,
fémlemezek csattognak fejedben, szemedbe vasreszelék hull
– fent, az égi kohókban talán mégis fűtenek –
nagy út áll mögötted, és messze még a végállomás
– *Hämeenlinna, Toijala, Lempäälä* –
bárhol kiszállhattál volna, anyád és testvéreid nem keresnek
– ki az én anyám, és kik a testvéreim? –
tört angolsággal keresed, kit sosem láttál,
neve nem igazít el neméről,
Sari Asikainen: ismételteted folyton magadban,
jelenjen meg, ki elvezet a rókák barlangjába,
égi madarak fészkére, hol majd lehajtod fejed,
elfeledve azt a szót, azt az első igazi szót nem papiruszon,
de vasbetűkkel, vissza nem vonhatón: *matkakeskus*,
vissza nem vonhatón közeledik az este,
eltelik, kitelik, betelik az idő,
időben és nem térben keresed a Templomot,
mert eljön a másnap, a *Sabbath*,
az idegen szóra ráismerni próbálsz,
hiszen az Írás ez, nem talmi beszéd,
alagsor: keresztény agapé, szeretetvendégség,
vihreä tee: kínálnak, nem érted, de a fanyar íz felüdít,
bólintasz, mindenkinek jut hal és zabkenyér,
a szeretet vendégség, mondogatod, mikor
fűtött utcákon, párnázott öblű székeken
bort kortyolva víg társaságban remélve gondolsz
arra, talán mégis elkerülhető ama pohár,
de mit számít az egyéni akarat,
a fűtött utca kihűl, kihűl a vér, a test, a vágó
– *Perjantaista alkaen sää kylmenee rajusti* ?
péntektől drasztikus lehűlés, igen,
a szó nem véd meg a testtől, a test hidegétől,
testből elhull a szó, mint az elvásott fog,
zsebből pénz gurul, az a pár cent szabályos kört formáz
a reptér várótermének műanyag padlóján,
talán ha azok a kövek kenyérré változnának,
talán ha levetnéd magad a magasból, valami égből,
de nincs járat, a járatot törölték, talán sosem volt,
nem volt csatlakozás, csak ajult, álomtalan álom,
egy váratlan hajnal, egy szembe hasító éles napkorong.